

Bane. Jeg vil dermed anbefale, at man holder fast paa Tanken om at bygge en Bane fra Rødkærsbro over Kellerup til Silkeborg og videre Syd paa.

Bøtke: Det er ganske naturligt, at man, naar man vil løse Spørgsmaalet om en Jærnbane i denne hidtil temmelig stedmoderligt behandlede Egn, maa tage Sigte paa til Dels at kunne løse det i Form af en Statsbane og ikke i Form af en Privatbane, og for saa vidt kan jeg kun glæde mig over, at de ærede Forslagsstillere have haft Øje for den rette Fremgangsmaade. Et andet Spørgsmaal er, om man i øvrigt kan glæde sig ved at se Forslaget, som det foreligger. Ganske vist kan ingen nægte, at det vil komme en ikke ganske ringe Del af Befolkningen til gode, hvis dette Lovforslag gennemføres uden væsentlige Forandringer; men det forekommer mig, at naar man skal ind paa dette store Spørgsmaals Løsning, maa man tage Sigte paa ikke alene at korte Vejen for Trafikken fra det store nordlige Banekompleks til Udførselsstederne, men der er desuden adskillige andre Hensyn at tage. Disse blive ikke fyldestgjorte ved det her foreliggende Forslag, og da navnlig ikke Hensynet til at tilvejebringe en nogenlunde let Forbindelse over Vejle ad Bramminge til. Det bliver sikkert en overmaade ringe Del af den Trafik, som nu føres ad Østbanen, som vil kunne ledes ad den Vej, og selv om en Del af den gaar derind, vil Vejen til Udførselsstedet kun blive en lille Smule kortere end ved at følge Hovedlinien. Hvis man derfor paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade vil søge at løse dette Jærbanespørgsmaal, saa at det i et noget videre Omfang kan faa Betydning for dette betydelige Opland, som nu henligger uden Bane, maa man gaa den Vej, som blev omtalt af de sidste to ærede Talere. Man vil ogsaa herved netop tage Sigte paa, hvad man i en nær Fremtid maa have op. Man maa erindre, at der her passerer en Strækning, hvor der ikke blot er Hundrede Tønder Land ældre og yngre Skove, men at der her findes 3 Kvadratmil af ældre og yngre Plantager. Det kan dog næppe være Meningen, at man vil bringe de store Ofre, som virkelig ere blevne bragte, og hvorfor vi Jyder ere meget taknemmelige, for at tilvejebringe en Kultur af Hederne, og at man saa samtidig, naar der skal søges tilvejebragt en Jærbaneforbindelse i den paagældende Egn, rent vil overse netop denne vigtige Side af Spørgsmaalet. Dette er altsaa det andet Hensyn, som man efter

min Mening maa tage, hvis man vil have denne Opgave løst. Dertil kommer, at der i denne temmelig betydelige Strækning, som den midtjydske Længdebane vil komme til at gennemskære, utvivlsomt forefindes ikke ganske faa Pletter, hvor der virkelig er Betingelser til Stede for at skabe Hjem i Fremtiden, naar der blot kan tilvejebringes en saadan Forbindelse, at de Folk, som have Vilje og Evne til at ofre sig for dette Opdykningsarbejde, kunne komme i Forbindelse med Omverdenen. Det er disse tre Hovedhensyn, man maa tage, hvis man vil løse Jærbanespørgsmaalet i den paagældende Egn, og jeg tror ikke, at disse Hensyn fyldestgøres ved det foreliggende Forslag. Det ligger fjernt for mig at sige, at dette Forslag intet vil udrette; det vil sikkert kunne udrette noget, men Hovedsagen er, at man søger at finde den bedst mulige Løsning, som kan bevirke, at en væsentlig Del af Produkterne, som nu føres ad den østlige Hovedbanelinie, kan føres ad en betydelig kortere Vej til Udførselshavnen, end Tilfældet er efter det nu foreliggende Forslag. Der foreligger ingen nærmere Oplysninger angaaende de forskellige Liniers Længder. Jeg tror, at en væsentlig Del vil faa 10—12 Mil kortere, hvis man lægger Banelinien fra Rødkærsbro over Silkeborg i en saa nogenlunde lige Linie ned til Bramminge, hvad der vistnok er det naturlige eller, om man hellere vil, til Esbjerg. Besparelsen herved, ikke alene ved Befordringen af Produkterne, men ogsaa ved den dermed i Forbindelse staaende Sikkerhed for ikke i en overskuelig Fremtid at være henvist til at anlægge Dobbeltspor paa Østbanen, forekommer mig at tale saa stærkt for en midtjydske Længdebane, at der næppe er Grunde i modsat Retning, der staa i Forhold dertil. Det ærede Medlem for Viborg henstillede, om det ikke vilde være rigtigt, at den højtærede Indenrigsminister tog Spørgsmaalet om en Jærnbane i den paagældende Egn op og undersøgte, hvad Vej man helst burde gaa med en saadan midtjydske Længdebane. Denne Tanke tiltaler mig, thi først, naar dette Spørgsmaal er løst, vil man faa nogenlunde Klarhed over, hvad der videre bør gøres i den paagældende Egn med Hensyn til private Jærbaneanlæg. En saadan Længdebane vil bestemme, hvorfra og hvorhen de forskellige mindre, lokale Baner skulle føre. Jeg ved godt, at der blandt de private Baner er foreslaaet en Bane fra Moselund Syd paa. Dersom Forholdene vare saaledes, at man kunde gaa ud fra, at en Bane gennem denne Egn kun vilde faa lokal Inter-